

ALBATROS

Druhé
čtení

Ilustrovala Eva Sýkorová-Pekárková

Daniela Krolupperová

Palačinkoví pátrači

Palačinkoví pátrači

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Daniela Krolupperová
Palačinkoví pátrači – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Daniela Krolupperová

Palačinkoví pátrači

Daniela Krolupperová

Palačinkoví pátrači

Ilustrovala Eva Sýkorová-Pekárková

ALBATROS

Hurá do cukrárny

Na světě je spousta cest. Například do školy vedly hned tři. Tou nejkratší spěchával Daník s maminkou po ránu. Nebývalo totiž času nazbyt. Vedla přes park a maminka tudy chodila ráda. Říkala, že procházka parkem pohladí po duši. Další cesta směřovala podél sídliště, kde byly potraviny a pekárna. Tou chodívali domů ze školy, když bylo zapotřebí něco nakoupit. Třetí cestu měl Daník nejradši, byla sladká. Doslova. Vedla přes náměstí kolem cukrárny, kde pan Palačinka smažil báječné palačinky. Ty Daník miloval.

Začínalo léto, blížily se prázdniny. Všechno bylo veselé a voňavé. Sluníčko svítilo, květiny kvetly, ptáci se překřikovali. Děti řádily celé odpoledne venku a nemohly se dočkat volna. Už jen pár týdnů!

Ve středu potkala Daníkova maminka v družině Amáliečinu maminku. Byly kamarádky a nutně si potřebovaly dát kávu a něco si povědět. To znamenalo, že se půjde do cukrárny. Na palačinky! Jupí!

Děti se zaradovaly. Oba dva palačinky přímo zbožňovali. Už druhý rok spolu chodili do jedné třídy, ale společných zájmů moc neměli. Pro Daníka to bylo samo sebou. Copak se nějaký fotbalista kamarádí s holčkou? S piš-tivým stvořením, co sbírá blyštivé nálepky? S tvorem, který celé přestávky proštěbetá s kamarádkami a netuší, jak dlouho trvá poločas? Vyloučeno!

Amálka zase nevěděla, proč by se bavila s někým, kdo se celé dny honí za mičudou. V hlavě má jen přihrávky, výkopy a trestné kopy. A klidně sebou kvůli jednomu kopnutí do míče řízne do bláta! Brrr!

Ale teď druháčci společně s maminkami vyrazili na palačinky. Cesta byla dlouhá akorát na to, aby si rozmysleli, na jaké palačince si dneska pochutnají.

„S čokoládovou pěnou a s vanilkovým krémem?“ uvažoval nahlas Daník.

„S řeckým jogurtem, s medem a s oříšky?“ hloubala Amálka.

„Nebo s meruňkovou marmeládou a s kysanou smetanou?“ přemýšlel dál Daník.

„S domácím citronovým krémem?“

„S banánem a se skořicí?“

„S tvarohovým krémem a s pomerančem?“

„S horkými malinami, se zmrzlinou a s mátou?“

Rozhodování nebylo jednoduché, výběr byl obrovský.

Cukrárna se nacházela v nejkrásnější budově uprostřed náměstí. V bílém domě s červenou střechou a se světle modrými okenicemi. V předzahrádce stály bílé stoly se židličkami, okolo květinové truhlíky. Už z dálky voněla cukrárna kávou, vanilkou a levandulí.

Jen se usadili ke stolu, objevil se pan Palačinka. Laskavý kulaťoučký pán ve velké černé zástěře. Majitel cukrárny, kuchař a číšník v jedné osobě. S širokým úsměvem je přivítal a podal jim jídelní lístky.

Amálka s Daníkem s písmenky ještě občas maličko bojovali, ale četba jídelního lístku jim šla dobře. Dávno ho znali z paměti.

Maminky si objednaly kávu a palačinky s kávovým krémem, děti domácí limonádu a palačinky s ovocem. Byla to lahoda. Jedly pomalu, vychutnávaly si každé sousto. Rozhlížely se po náměstí. Kolem chodili lidé. Veselí a spokojení. Povídali si, usmívali se a těšili se z krásného dne.

Pouze jedna starší paní se neusmívala. Amálka si jí dobře všimla. Měla na sobě šedý plášť a vypadala podivně. Kabát v tomhle horku? Paní několikrát prošla kolem předzahrádky. Nakvašeně koukala lidem do talířů. To

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Palačinkoví pátrači.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.